

ПОРАДИ ПСИХОЛОГА БАТЬКАМ ЩОДО УСПІШНОГО НАВЧАННЯ ДІТЕЙ:

1. Дотримуватися загально прийнятих норм поведінки, чіткого режиму життя (розподіл часу для праці, навчання, дозвілля, відпочинку); практикувати визначення кожному членові сім'ї його обов'язків, конторолювати їх виконання, спільно з дітьми аналізувати стан життя родини, її перспективи, внутрісімейні плани тощо.

2. Постійно тримати в полі зору шкільне життя дитини, цікавитися її успіхами, проблемами, труднощами, інтересами, запитами, прагненнями та способами їх задоволення.

3. Знати товаришів своєї дитини, зони її неформального спілкування, сповідувані нею ідеали, пріоритетні життєві орієнтири.

4. Виховувати в дітей відповідальне, ціннісне ставлення до свого здоров'я, культивувати розуміння обов'язку, допомагати в майбутньому своїм престарілим батькам і родичам, дітям, усім нужденним людям утримувати свою сім'ю.

5. Компетентно й педагогічно грамотно (без повчань, моралізування, докучливості, залякування, з урахуванням вікових характеристик) обговорювати з дітьми проблеми асоціального змісту життя окремих людей (наркомани, токсикомани, алкоголіки). Намагатись, аби перша інформація про наркотичне лихо та сумнівний кайф надійшла до дітей саме від батьків, родини, а не від компанії, з вулиці тощо.

6. Обмежувати доступ дітей до інформації, що популяризує наркоманію, зваблює їх насолодою від уживання наркотичних і токсичних речовин.

7. Розвивати й заохочувати самостійність у дітей, уміння відстоювати свою позицію, власні переконання; навчати протистояти агітації прихильників сучасного способу життя, «прикрашеного» наркотичними й токсичними речовинами, алкоголем тощо.

8. Підтримувати постійний зв'язок зі школою, іншими виховними структурами суспільства, допомагати їм у пропаганді й утвердженні здорового способу життя підрастаючого покоління.

9. Знати й уміти пояснити основні прикмети чи зовнішні ознаки вживання дітьми наркотиків, токсичних речовин, алкоголю тощо (зміни фізичного стану, поведінки, активності тощо).

10. Бути готовими до консультацій із педагогами, психологами, медиками; до відвертої та спокійної розмови з дитиною; до прийняття певних дисциплінарних рішень щодо обмеження непродуктивного часу життя дитини й контактування її з підозрілими товаришами. Первинною профілактичною роботою стає якомога повна інформація про фізичне, психологічне й духовне здоров'я людини, його збереження.

Доброзичливий, здоровий клімат у школі допомагає викликати учнів на відверту розмову, краще сприйняти інформацію. Тяжіння підлітка до вживання психоактивних речовин найчастіше є симптомом більш загального особистісного неблагополуччя, ніколи не буває випадковим, а є логічним завершенням попереднього розвитку. Саме ці особливості викликають відхилення в поведінці, напруженість у соціальних контактах, які в свою чергу пов'язані з виникненням потреби змінити свій психічний стан.